

Pension, endogsaa med mindre Pension end Halvdelen, saaledes som Regjeringen har foreslaaet, uden dog at tage sin Tilflugt til saadanne overordentlige Midler, som der tilsigtes af de ærede Forslagsstillere. Imidlertid som sagt, jeg erkjender, at der kan være Meget, som kunde tale for de ærede Rigsdagsmænds Forslag, og jeg skal derfor saaledes kun gjentage, at, indtil en saadan Disciplinarret maatte blive indført, vilde der vistnok intet Væsentligt være mod at træffe en Bestemmelse som den foreslaaede, medens man paa den anden Side vistnok ogsaa meget passende kan holde sig til Regjeringens Forslag i saa Henseende. Jeg troer ikke, at det Tilfælde, hvorom her tales, vil indtræffe ofte, og anseer det derfor ikke ønskeligt, at der herom skal udspinde sig en vidtløftig Discussion.

C. S. Hansen: Jeg kunde dog ikke pisse, at man etablerede en saadan Ret eller Domstol, hvad man nu vil kalde det, som den ærede Ordfører udtalte. Ja, det forekommer mig endogsaa, at det vilde paa en Maade stride mod Grundloven, som ligefrem udtaler, at Embedsmænd kun ved Dom affædiges fra Embedet.

Formanden: Det siger Grundloven rigtignok ikke (atter).

C. S. Hansen: Jeg meente hermed Dommere, og jeg troer i al Fald, at en saadan Disciplinarrets Dom maatte kunne indanses til Høiesteret, saa jeg seer ikke, at der vil flyde noget Gavnligt af Sligt.

Jespersen: Jeg skal kun bemærke, at det Ord „altid“, der findes i sidste Linie af Forslaget, sigter til en Forudsætning, som ikke er indtraadt, og, hvis vort Forslag skulde blive antaget, ville vi derfor til 3die Læsning foreslaae, at dette Ord udgaaer.

Då ingen Flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

1) Nr. 16. Frølund's og Jespersen's Forslag:

„Naar en Embedsmand affædiges paa Grund af Misligheder, der, uden at medføre Embedets Forbrydelse, svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid, bestemmes altid hans Pension ved Lov.“
vedtoges med 47 mod 14 Stemmer.

Paa Grund af denne Afstemning bortfaldt Udvalgets Forslag under Nr. 17:

De Ord fra: „der har været tiltalt“ til: „eller naar han“ udgaae.

2) Dvenstaaende Forslag som §. vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer.

Derefter gik man over til Forhandlingen af § 8, hvortil Afstemningslisten indeholdt følgende:

19) Udvalgets Forslag:

De Ord: „saavel som Bartpenge“ udgaae.

20) Bregendahl og Schack's Forslag:

Til Nr. 2. Foran „modtager“ sættes „uden Kongens Tilladelse“.

21) Udvalgets Forslag:

Efter: „naar han tager Ophold i Udlandet“ tilføies: „uden Kongens Samtykke“.

22) Bregendahl og Schack's Forslag:

Til Nr. 4 føies: „uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring“.

23) Bregendahl og Schack's Forslag:

Til Nr. 5. „gør sig skyldig“ forandres til „ved Dom kjendes skyldig“.

24) Paragraphen.

Ordføreren: Det første Forslag, som Udvalget har stillet til § 8, gaaer ud paa de Ord „saavel som Bartpenge“ udgaaer. Dette følger af den Afstemning, som fandt Sted over 5te Stykke i § 3, hvorved Thinget har vedtaget, at denne Lov ikke skulde indeholde Bestemmelse om Bartpenge. Under Nr. 21 har Udvalget dernæst foreslaaet, at der til den Bestemmelse, at Pensionen skulde ophøre, naar en Embedsmand havde taget Ophold i Udlandet, skulde tilføies „uden Kongens Samtykke“, idet man har antaget, at det maatte være pensionerede Embedsmænd i mange Tilfælde tilladt at reise ud af Landet med Kongens Samtykke, og da nyde deres Pension. Et Andet er, dersom den pensionerede Embedsmand aldeles bandtes til Udlandet. Med Hensyn til de Ændringsforslag, som ere stillede af to ærede Rigsdagsmænd, skal jeg gjøre opmærksom paa, at mod det under Nr. 20 synes der at tale mere end mod Udvalgets Forslag, der kun angaaer, naar han tager Ophold i Udlandet, idet nemlig, naar en Pensionist er indtraadt i fremmed Tjeneste, saa synes han at træde i et saadant Forhold til en fremmed Magt,